

- Subsidiært annulleres førnævnte afgørelse, i det mindste for så vidt som der ikke deri ud fra princippet om beskyttelse af berettigede forventninger er fastsat nogen undtagelse fra tilbagesøgningsforpligtelsen i artikel 4 og 5 til fordel for virksomheder i sagsøgerens position, eller i det mindste for så vidt som der ikke er fastsat nogen overgangsregel til fordel for sådanne virksomheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren i det væsentlige gjort følgende gældende:

- Sagsøgte har i den anfægtede afgørelse urigtigt fastslået, at § 8c, stk. 1a, i den tyske selskabsskatte lov (Körperschaftsteuergesetzes, herefter »KStG«) omhandler en støtte, der er retsstridig i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF. I denne forbindelse har sagsøgeren bl.a. anført, at sagsøgte fejlagtigt har antaget, at KStG's § 8c, stk. 1a, har en selektiv karakter og udgør en uberettiget undtagelse fra det princip, der kommer til udtryk i KStG's § 8c, stk. 1, hvorefter et selskabs skattemæssige underskud i tilfælde af ændring af selskabets ejerforhold under bestemte forudsætninger går tabt. Efter sagsøgerens opfattelse har sagsøgte med urette anset ordningen i KStG's § 8c, stk. 1, for at være det til brug for undersøgelsen af støtten bestemmende nationale referencesystem.
- Det bestemmende referencesystem er den grundlæggende mulighed, som tysk ret giver for at fremføre underskud fra ét skatteår til et andet, og som er udtryk for det såkaldte objektive nettoprincip. Sagsøgeren er af den opfattelse, at den i KStG's § 8c, stk. 1a, fastsatte »Sanierungsklausel« udelukkende bekræfter dette referencesystem. Desuden ville KStG's § 8c, stk. 1, ikke kunne udgøre det bestemmende nationale referencesystem, da denne regel ifølge bestemmelser i den tyske grundlov ville være forfatningsstridig.
- Ordningen i KStG's § 8c, stk. 1a, udgør derved en såkaldt almindelig foranstaltning, som potentielt kommer alle forgældede erhvervsdrivende til gode, og som ikke begunstiger nogen afgrænset gruppe af markedsaktører. »Sanierungsklausel« har således efter sagsøgerens opfattelse ikke nogen selektiv karakter.
- Det tyske skattesystems karakter og opbygning begrunder også den i KStG's § 8c, stk. 1a, fastsatte »Sanierungsklausel«, da denne bestemmelse begrænser virkningen af KStG's § 8c, stk. 1, som indskrænker muligheden for at fradrage underskud. I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at KStG's § 8c i dens oprindelige affattelse i for vidt omfang drejede sig om at undgå misbrug af ordningen, og at de efterfølgende tilføjelser, der ved KStG's § 8c, stk. 1a, er vedtaget til denne bestemmelse med tilbagevirkende kraft, ene og alene

indskrænker indholdet af KStG's § 8c, stk. 1, som gik for vidt, og genopretter betydningen af den almindelige underskudsfræmførsel fra ét skatteår til et andet som det relevante referencesystem.

- Endelig har sagsøgeren påberåbt sig beskyttelsen af berettigede forventninger, da det ikke var forudsigeligt, at sagsøgte ville træffe en negativ afgørelse, og da sagsøgte ikke har haft betænkeligheder ved den tilsvarende opbyggede foregående regel i KStG's § 8, stk. 4, i dennes tidligere affattelse, som var sammenlignelig med ordninger i andre medlemsstater.

Sag anlagt den 5. december 2011 — Biogas Nord mod Kommissionen

(Sag T-628/11)

(2012/C 49/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Biogas Nord AG (Bielefeld, Tyskland) (ved advokat C. Birkemeyer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 26. januar 2011 om Tysklands statsstøtte C 7/2010 (ex CP 250/2009 og NN 5/2010) Fremskrivning af skattemæssige underskud »Sanierungsklausel« (sag K(2011) 275) annulleres i henhold til artikel 264 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes i henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Første anbringende: Overholdelse af princippet om den private kreditor

Inden for rammerne af det første anbringende har sagsøgeren anført, at § 8c, stk. 1a, i den tyske selskabsskatte lov (Körperschaftsteuergesetzes, herefter »KStG«) ikke omhandler støtte i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 107 TEUF f., da de begunstigede virksomheder erlægges en tilsvarende modydelse, der tåler sammenligning med en privat kreditors adfærd i en markedsøkonomi.

- 2) Andet anbringende: Ikke selektiv

Sagsøgeren har herved gjort gældende, at KStG's § 8c, stk. 1a, ikke omhandler støtte i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 107 TEUF f., da denne bestemmelse ikke indebærer nogen selektiv begunstigende virkning.

3) Tredje anbringende: Beskyttelse af berettigede forventninger

Inden for rammerne af det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at virksomheder, der har truffet formuedispositioner, før de fik kendskab til den af Kommissionen iværksatte procedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, skal nyde beskyttelse af berettigede forventninger i forhold til den anfægtede afgørelse.

Sag anlagt den 5. december 2011 — Biogas Nord Anlagenbau mod Kommissionen

(Sag T-629/11)

(2012/C 49/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Biogas Nord Anlagenbau GmbH (Bielefeld, Tyskland) (ved advokat C. Birkemeyer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 26. januar 2011 om Tysklands statsstøtte C 7/2010 (ex CP 250/2009 og NN 5/2010) Fremskrivning af skattemæssige underskud »Sanierungsklausel» (sag K(2011) 275) annulleres i henhold til artikel 264 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes i henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Første anbringende: Overholdelse af princippet om den private kreditor

Inden for rammerne af det første anbringende har sagsøgeren anført, at § 8c, stk. 1a, i den tyske selskabsskattelov (Körperschaftsteuergesetzes, herefter »KStG») ikke omhandler støtte i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 107 TEUF f., da de begunstigede virksomheder erlægges en tilsvarende modydelse, der tåler sammenligning med en privat kreditors adfærd i en markedsøkonomi.

- 2) Andet anbringende: Ikke selektiv

Sagsøgeren har herved gjort gældende, at KStG's § 8c, stk. 1a, ikke omhandler støtte i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 107 f. TEUF, da denne bestemmelse ikke indebærer nogen selektiv begunstigende virkning.

- 3) Tredje anbringende: Beskyttelse af berettigede forventninger

Inden for rammerne af det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at virksomheder, der har truffet formuedispositioner, før de fik kendskab til den af Kommissionen iværksatte procedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, skal nyde beskyttelse af berettigede forventninger i forhold til den anfægtede afgørelse.

Appel iværksat den 6. december 2011 af Peter Strobl til prøvelse af Personalerettens dom af 29. september 2011 i sag F-56/05, Strobl mod Kommissionen

(Sag T-630/11 P)

(2012/C 49/51)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Peter Strobl (Besozzo, Italien) (ved advokat H.-J. Rüber)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

Appellantens påstande

- Personalerettens dom af 29. september 2011 i sagen Strobl mod Kommissionen ophæves.
- Det fastslås, at afgørelsen om hans indplacering i lønklasse, der er indeholdt i afgørelsen om hans udnævnelse af 7. oktober 2004, er fejlagtig, og følgelig annulleres den.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at ophøre med at forskelsbehandle sagsøgeren og kompensere den forfordeling, som han har været udsat for.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende anbringender.

- 1) Personaleretten foretog en urigtig bedømmelse af sagens faktiske omstændigheder med hensyn til den erhvervsfering, der kræves for at beklæde appellantens stilling.
- 2) Personaleretten foretog en urigtig bedømmelse og en selvmodsigende fortolkning af beviserne med hensyn til appellantens indplacering i lønklasse og tilsidesatte derved begrundelsespligten.
- 3) Personaleretten tilsidesatte begrundelsespligten, da den forkastede visse af appellantens anbringender.